

Перелік банків України,
щодо яких здійснюватиметься оцінка стійкості у 2026 році

№ з/п	Найменування банку
1	2
1	АТ КБ “ПриватБанк”
2	АТ “Ощадбанк”
3	АТ “Укрексімбанк”
4	АБ “УКРГАЗБАНК”
5	АТ “СЕНС БАНК”
6	АТ “Райффайзен Банк”
7	АТ “УКРСИББАНК”
8	АТ “ОТП БАНК”
9	АТ “КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК”
10	АТ “СІТІБАНК”
11	АТ “ПРОКРЕДИТ БАНК”
12	АТ “КРЕДОБАНК”
13	АТ “ІНГ Банк Україна”
14	АТ “Ідея Банк”
15	АТ “ПРАВЕКС БАНК”
16	АТ “ПРЕУС БАНК МКБ”
17	АТ “Дойче Банк ДБУ”
18	АТ “СЕБ КОРПОРАТИВНИЙ БАНК”
19	АТ “КРЕДИТВЕСТ БАНК”
20	АТ “НЕКСЕНТ БАНК”
21	АТ “БТА БАНК”
22	АТ “ПУМБ”
23	Акціонерний банк “Південний”
24	АТ “ТАСКОМБАНК”
25	АТ “УНІВЕРСАЛ БАНК”
26	АТ “БАНК КРЕДИТ ДНІПРО”
27	АТ “ВСТ БАНК”
28	АТ “А-БАНК”
29	ПАТ “МТБ БАНК”
30	АКБ “ІНДУСТРІАЛБАНК”
31	АТ “БІЗБАНК”
32	АТ “МІБ”
33	АТ “БАНК АЛЬЯНС”

1	2
34	АТ АКБ “Львів”
35	АТ “КБ “ГЛОБУС”
36	ПуАТ “КБ “АКОРДБАНК”
37	АТ “Полтава-банк”
38	АБ “КЛІРИНГОВИЙ ДІМ”
39	АТ “ТРЕТИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ БАНК”
40	АТ “АБ “РАДАБАНК”
41	АТ “КРИСТАЛБАНК”
42	АТ “БАНК “ГРАНТ”
43	АТ “КОМІНБАНК”
44	АТ “АГРОПРОСПЕРІС БАНК”
45	АТ “МОТОР-БАНК”
46	АТ “АСВІО БАНК”
47	АТ “БАНК “УКРАЇНСЬКИЙ КАПІТАЛ”
48	АТ “БАНК 3/4”
49	АТ “ЮНЕКС БАНК”
50	АТ “МетаБанк”
51	АТ “БАНК АВАНГАРД”
52	Полікомбанк
53	АТ “АЛЬТБАНК”
54	АТ “ЄПБ”
55	АТ “СКАЙ БАНК”
56	АТ “ОКСІ БАНК”
57	ПрАТ “БАНК ФАМІЛЬНИЙ”
58	АТ “БАНК ТРАСТ-КАПІТАЛ”
59	АТ “УБРР”

Додаток 2
до рішення Правління
Національного банку України
30 грудня 2025 року № 491-рш

Перелік банків України,
щодо яких оцінка стійкості у 2026 році
здійснюватиметься із застосуванням двох етапів

№ з/п	Найменування банку
1	2
1	АТ “СІТІБАНК”
2	АТ “ІНГ Банк Україна”
3	АТ “ПРЕУС БАНК МКБ”
4	АТ “Дойче Банк ДБУ”
5	АТ “СЕБ КОРПОРАТИВНИЙ БАНК”
6	АТ “КРЕДИТВЕСТ БАНК”
7	АТ “НЕКСЕНТ БАНК”
8	АТ “БТА БАНК”
9	АКБ “ІНДУСТРІАЛБАНК”
10	АТ “БІЗБАНК”
11	АТ “МІБ”
12	АТ “Полтава-банк”
13	АБ “КЛІРИНГОВИЙ ДІМ”
14	АТ “ПЕРШИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ БАНК”
15	АТ “КРИСТАЛБАНК”
16	АТ “БАНК “ГРАНТ”
17	АТ “КОМІНБАНК”
18	АТ “АГРОПРОСПЕРІС БАНК”
19	АТ “МОТОР-БАНК”
20	АТ “АСВІО БАНК”
21	АТ “БАНК “УКРАЇНСЬКИЙ КАПІТАЛ”
22	АТ “БАНК 3/4”
23	АТ “ЮНЕКС БАНК”
24	АТ “МетаБанк”
25	АТ “БАНК АВАНГАРД”
26	Полікомбанк
27	АТ “АЛЬТБАНК”
28	АТ “ЄПБ”
29	АТ “СКАЙ БАНК”
30	АТ “ОКСІ БАНК”
31	ПрАТ “БАНК ФАМІЛЬНИЙ”
32	АТ “БАНК ТРАСТ-КАПІТАЛ”
33	АТ “УБРР”

Додаток 3
до рішення Правління
Національного банку України
30 грудня 2025 року № 491-рш

Перелік банків України,
щодо яких оцінка стійкості у 2026 році
здійснюватиметься із застосуванням трьох етапів

№ з/п	Найменування банку
1	2
1	АТ КБ “ПриватБанк”
2	АТ “Ощадбанк”
3	АТ “Укрексімбанк”
4	АБ “УКРГАЗБАНК”
5	АТ “СЕНС БАНК”
6	АТ “Райффайзен Банк”
7	АТ “УКРСИББАНК”
8	АТ “ОТП БАНК”
9	АТ “КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК”
10	АТ “ПРОКРЕДИТ БАНК”
11	АТ “КРЕДОБАНК”
12	АТ “ПРАВЕКС БАНК”
13	АТ “ПУМБ”
14	Акціонерний банк “Південний”
15	АТ “ТАСКОМБАНК”
16	АТ “УНІВЕРСАЛ БАНК”
17	АТ “БАНК КРЕДИТ ДНІПРО”
18	АТ “ВСТ БАНК”
19	АТ “А-БАНК”
20	ПАТ “МТБ БАНК”
21	АТ АКБ “Львів”
22	АТ “Ідея Банк”
23	ПуАТ “КБ “АКОРДБАНК”
24	АТ “БАНК АЛЬЯНС”
25	АТ “КБ “ГЛОБУС”
26	АТ “АБ “РАДАБАНК”

Технічне завдання для здійснення оцінки стійкості банків і
банківської системи України у 2026 році

I. Загальні положення

1. Це Технічне завдання розроблене з метою:

- 1) здійснення оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями;
- 2) визначення впливу макроекономічних сценаріїв на фінансовий стан, розмір та достатність регулятивного капіталу, основного капіталу та основного капіталу 1 рівня (далі – достатність капіталу) банку на трирічний прогнозний період;
- 3) визначення необхідних рівнів нормативів достатності капіталу.

2. Терміни та скорочення в цьому Технічному завданні вживаються в такому значенні:

1) актив – активна банківська операція, що вживається в значенні, визначеному в Положенні про визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями, затвердженому постановою Правління Національного банку України від 30 червня 2016 року № 351 (зі змінами) (далі – Положення № 351);

2) аудитор – аудиторська фірма, включена до розділу Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, що ведеться відповідно до Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”, у частині суб'єктів аудиторської діяльності, які мають право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, та з якою банк згідно з вимогами Положення про порядок подання до Національного банку України аудиторського звіту за результатами щорічної перевірки фінансової звітності банку, банківської групи та про проведення аудиторської перевірки фінансової звітності учасника банківської групи, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02 серпня 2018 року № 90 (зі змінами) (далі – Положення № 90), уклав договір про надання аудиторських послуг;

3) аудиторський звіт – звіт аудитора, що подається до Національного банку України згідно з вимогами Положення № 90;

4) базовий макроекономічний сценарій – комплексний прогноз визначених Національним банком України макроекономічних показників на визначений період у майбутньому за найбільш очікуваного розвитку подій, що використовується для здійснення стрес-тестування банків;

5) балансова вартість – термін уживається в значенні, визначеному в Інструкції з бухгалтерського обліку операцій із фінансовими інструментами в банках України, затвердженій постановою Правління Національного банку України від 21 лютого 2018 року № 14 (зі змінами) (далі – Інструкція № 14);

6) борг за активом – термін уживається в значенні, визначеному в Положенні № 351;

7) бюджетна установа – орган державної влади, орган місцевого самоврядування, а також організація, створена ними в установленому порядку, що повністю утримується за рахунок державного чи місцевого бюджету;

8) валова балансова вартість фінансового активу – термін уживається в значенні, визначеному в Інструкції № 14;

9) Звіт про результати першого етапу оцінки стійкості банку – звіт аудитора про оцінку активів, складений згідно з вимогами цього Технічного завдання;

10) звітна дата – 01 січня року, наступного за звітним;

11) звітний рік – звітний період для складання банками фінансової звітності (календарний рік), яка підлягає щорічній перевірці аудиторською фірмою;

12) Інструкція № 368 – Інструкція про порядок регулювання діяльності банків в Україні, затверджена постановою Правління Національного банку України від 28 серпня 2001 року № 368, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 26 вересня 2001 року за № 841/6032 (зі змінами);

13) Інструкція № 373 – Інструкція про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України, затверджена постановою Правління Національного банку України від 24 жовтня 2011 року № 373, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 10 листопада 2011 року за № 1288/20026 (зі змінами);

- 14) Комітет з питань нагляду – Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності банків, оверсайта платіжної інфраструктури;
- 15) К1 – капітал 1 рівня, розрахований згідно з вимогами Положення № 196, розпорядчого акта Національного банку України, що визначає методіку розрахунку пруденційних нормативів регулювання діяльності банків;
- 16) МСФЗ – Міжнародні стандарти фінансової звітності;
- 17) МСФЗ 9 – Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 “Фінансові інструменти”;
- 18) Національний банк – Національний банк України;
- 19) необхідний рівень нормативу H_{PK} – рівень нормативу достатності регулятивного капіталу H_{PK} , визначений Національним банком за результатами оцінки стійкості банків;
- 20) необхідний рівень нормативу H_{K1} – рівень нормативу достатності капіталу 1 рівня (H_{K1}), визначений Національним банком за результатами оцінки стійкості банків;
- 21) необхідний рівень нормативу H_{OK1} – рівень нормативу достатності основного капіталу 1 рівня (H_{OK1}), визначений Національним банком за результатами оцінки стійкості банків;
- 22) необхідні рівні нормативів достатності капіталу – рівень нормативу достатності регулятивного капіталу (H_{PK}), достатності капіталу 1 рівня (H_{K1}) та достатності основного капіталу 1 рівня (H_{OK1}), визначені Національним банком за результатами оцінки стійкості банків;
- 23) несприятливий макроекономічний сценарій – комплексний прогноз визначених Національним банком макроекономічних показників на визначений період у майбутньому, що враховує імовірні макроекономічні шоки, який використовується для здійснення стрес-тестування банків;
- 24) НКР – непокритий кредитний ризик, розрахований згідно з вимогами Положення № 196;
- 25) норматив H_{PK} – норматив достатності регулятивного капіталу (H_{PK}), установлений Інструкцією № 368;

26) норматив H_{K1} – норматив достатності капіталу 1 рівня (H_{K1}), установлений Інструкцією № 368;

27) норматив H_{OK1} – норматив достатності основного капіталу 1 рівня (H_{OK1}), установлений Інструкцією № 368;

28) нормативи достатності капіталу – норматив достатності регулятивного капіталу (H_{PK}), норматив достатності капіталу 1 рівня (H_{K1}) та норматив достатності основного капіталу 1 рівня (H_{OK1}), установлені Інструкцією № 368;

29) OK1 – основний капітал 1 рівня, розрахований згідно з вимогами Положення № 196, розпорядчого акта Національного банку, що визначає методику розрахунку пруденційних нормативів регулювання діяльності банків;

30) оцінка активів – оцінка якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями банку, здійснена згідно з вимогами Положення № 351 з урахуванням Правил № 23 та цього Технічного завдання;

31) оціночний резерв під кредитні збитки – резерв, сформований згідно з вимогами МСФЗ;

32) Перелік – Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затверджений наказом Міністерства розвитку громад та територій України від 28 лютого 2025 року № 376, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11 березня 2025 року за № 380/43786 (зі змінами);

33) План рахунків – План рахунків бухгалтерського обліку банків України, затверджений постановою Правління Національного банку України від 11 вересня 2017 року № 89 (зі змінами);

34) Положення № 196 – Положення про порядок визначення банками України розміру регулятивного капіталу, затверджене постановою Правління Національного банку України від 28 грудня 2023 року № 196 (зі змінами);

35) поточний рік – рік, у якому здійснюється оцінка стійкості банку;

36) Правила № 23 – Правила роботи банків у зв'язку з введенням в Україні воєнного стану, затверджені постановою Правління Національного банку України від 25 лютого 2022 року № 23 (зі змінами);

37) прогнозний період – трирічний період від звітної дати;

38) ринковий ризик – імовірність виникнення збитків або додаткових втрат, або недоотримання запланованих доходів унаслідок несприятливого впливу факторів ринкового ризику (курсів іноземних валют, процентних ставок та/або інших факторів) на вартість / ціну інструментів;

39) РК – регулятивний капітал, розрахований згідно з вимогами Положення № 196, розпорядчого акта Національного банку, що визначає методику розрахунку пруденційних нормативів регулювання діяльності банків;

40) стрес-тестування банку – метод кількісної оцінки ймовірних змін якості балансових та позабалансових позицій банку внаслідок гіпотетичних, але ймовірних змін у визначених факторах (макроекономічних показниках) зовнішнього середовища;

41) ФО – фізична особа (у тому числі фізична особа – підприємець, ФОП);

42) ЮО – юридична особа (крім банків та бюджетних установ);

43) CCF – коефіцієнт кредитної конверсії;

44) CR – кредитний ризик;

45) CV – вартість забезпечення за активом;

46) EAD – експозиція під ризиком, визначена згідно з пунктом 32 розділу II Положення № 351;

47) K – коефіцієнт ліквідності забезпечення за активом;

48) LGD – втрати в разі дефолту;

49) DL – активи, визначені як дефолтні відповідно до Положення № 351;

50) PD – імовірність дефолту;

51) PL – працюючі активи. Активи, класифіковані відповідно до Положення № 351, крім активів, зазначених у підпункті 10 пункту 5 розділу I Положення № 351;

52) RC – інші надходження, розраховані на основі статистичних даних банку за дефолтними активами, включаючи страхові виплати (страхове відшкодування); сплату за фінансовою порукою; надходження від реалізації

майна боржника / майнового поручителя, крім майна, включеного до розрахунку значення CV; обсяг грошових надходжень боржника від операційної діяльності.

II. Сфера застосування

3. Оцінка стійкості банку здійснюється у два або три етапи:

1) перший етап – оцінка якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів достатності капіталу з урахуванням результатів оцінки якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, а також коригувань фінансової звітності банку за звітний рік, здійснених згідно з вимогами Інструкції № 373 (далі – коригування фінансової звітності);

2) другий етап – екстраполяція результатів оцінки якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями (за потреби), розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів достатності капіталу з урахуванням екстраполяції. Для банку, щодо якого Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням двох етапів (першого та другого), – визначення необхідних рівнів нормативів достатності капіталу банку згідно з вимогами цього Технічного завдання;

3) третій етап – здійснення стрес-тестування за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями, розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів достатності капіталу з урахуванням стрес-тестування. Для банку, щодо якого Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням трьох етапів, – визначення необхідних рівнів нормативів достатності капіталу банку згідно з вимогами цього Технічного завдання.

4. На першому етапі оцінка стійкості охоплює кредити, що надані ЮО та ФО, а також усі інші активні операції (балансові та позабалансові) щодо ЮО, зазначені в розділах III–V цього Технічного завдання.

5. Проведення оцінки якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями здійснюється в межах проведення щорічної аудиторської перевірки річної фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності банку згідно з вимогами Положення № 90.

6. Об'єктом аналізу під час оцінки якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями є дані бухгалтерського обліку, статистичної звітності та інші дані банку станом на звітну дату.

7. Банк надає аудитору для проведення оцінки якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями інформацію станом на звітну дату щодо:

1) методик і процедур, передбачених внутрішньобанківськими положеннями щодо визначення розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями, згідно з переліком, зазначеним у додатку 1 до Положення № 351, з урахуванням вимог Правил № 23;

2) фінансового стану банку (баланс банку, сформований за вихідними залишками балансових рахунків, рахунків доходів і витрат та позабалансових рахунків Плану рахунків);

3) активів, включаючи надані фінансові зобов'язання, щодо великих боржників / контрагентів, які відповідають критерію великих боржників / контрагентів відповідно до цього Технічного завдання в розрізі видів активів / фінансових зобов'язань, окремих договорів, отриманого забезпечення, класів боржників / контрагентів, розміру та компонентів оцінки кредитного ризику, визначених відповідно до вимог Положення № 351 з урахуванням вимог Правил № 23;

4) фінансової звітності та іншої інформації про господарську діяльність боржників / контрагентів банку, які відповідають критерію великих боржників / контрагентів – ЮО відповідно до цього Технічного завдання;

5) реєстру активів, зазначеного в розділі III цього Технічного завдання;

6) кредитів, наданих ЮО, що були реструктуризовані з дотриманням умов, зазначених у підпункті 3 пункту 2 Правил № 23, за період із 24 лютого 2022 року до 30 вересня 2025 року (включно), та/або за якими банк не визнав подію дефолту відповідно до пункту 166 розділу XVIII Положення № 351 на підставі судження;

7) суджень банку, на підставі яких банк не визнав подію дефолту боржника / контрагента відповідно до пункту 166 розділу XVIII Положення № 351 та ухвалив рішення про припинення визнання дефолту боржника / контрагента відповідно до пункту 167 розділу XVIII Положення № 351;

8) суджень банку згідно з пунктом 2³ Правил № 23 щодо відповідності стану майна, отриманого в заставу / забезпечення на підставі права довірчої власності / активу, переданого банком у фінансовий лізинг (оренду), що

враховується як застава, критеріям та принципам прийнятності забезпечення, визначеним Положенням № 351, сформоване на підставі всієї наявної інформації, включаючи публічну та/або отриману від боржника / заставодавця інформацію щодо майна, яке розташоване на території, зазначеній у Переліку, щодо якої в Переліку не визначена дата припинення можливості бойових дій / завершення бойових дій / завершення тимчасової окупації;

9) суджень банку щодо визначення рівня значного пошкодження, знищення, суттєвості зменшення чистого доходу від реалізації продукції (зароблених страхових премій), достатності інформації від боржника, потрібної для виконання вимог пункту 2⁹ Правил № 23;

10) інших даних на запит аудитора.

8. Національний банк під час другого етапу оцінки стійкості банку станом на звітну дату:

1) проводить екстраполяцію результатів оцінки якості активів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями на інші кредитні операції банку на підставі результатів першого етапу (за потреби) згідно з розділом VII цього Технічного завдання;

2) здійснює розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів достатності капіталу, визначає необхідні рівні нормативів достатності капіталу з урахуванням екстраполяції.

9. Національний банк на третьому етапі здійснює стрес-тестування за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями, розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів достатності капіталу з урахуванням стрес-тестування на прогностичний період на підставі результатів першого та другого етапів оцінки стійкості банку, визначає необхідні рівні нормативів достатності капіталу банку з урахуванням стрес-тестування станом на звітну дату згідно з розділом IX цього Технічного завдання.

10. Оцінка стійкості банку виконується за основними робочими блоками, наведеними в додатку 1 до цього Технічного завдання.

III. Підготовка (створення) реєстру активів

11. Банк складає реєстр активів станом на звітну дату в розрізі видів боржників / контрагентів – ЮО та ФО, що містить відповідні поля інформації щодо:

1) ідентифікації боржників / контрагентів, включаючи таку інформацію: пов'язані / не пов'язані з банком особи; належність боржника до групи ЮО під спільним контролем / групи пов'язаних контрагентів;

2) кредитів, включаючи інформацію щодо кредитів, наданих на реалізацію інвестиційних проєктів, порядку визначення імовірності дефолту боржника – ЮО за такими кредитами;

3) інших активів ЮО та ФО (балансових та позабалансових, за винятком тих, до яких застосовується CCF або PD, що дорівнює нулю відповідно до вимог Положення № 351);

4) методу оцінки кредитного ризику (на індивідуальній / груповій основі / за спрощеним підходом);

5) застави.

12. Банк на підставі реєстру активів формує та систематизує кредити, що надані ЮО та ФО, розподіляючи їх на сегменти за такими характеристиками та в такому порядку:

1) тип боржника: ЮО, ФО;

2) клас боржника: для боржників – ЮО від 1 до 10 (для кредитів під інвестиційний проєкт від 1 до 5), для боржників – ФО від 1 до 5;

3) вид валюти: національна, іноземна;

4) переважний вид застави за кредитами, що надані ФО, заставою за якими є: нерухоме майно, транспортні засоби, інші види застави або застави немає.

У межах кожного сегмента банк систематизує боржників у порядку зменшення суми боргу.

13. Банк здійснює перевірку достовірності (відповідності) та повноти інформації, що міститься в реєстрі активів. Така перевірка включає:

1) вивіряння даних на відповідність (тобто вивіряння банківських автоматизованих перевірок, що підтверджують відповідність інформації в реєстрі кредитів первинним джерелам інформації);

2) специфічні перевірки полів (виявлення помилок, наприклад, пропущених та/або невідповідних значень, форматів, повторюваних значень);

3) перехресні перевірки полів (перевірка на невідповідність між полями, наприклад, кредит прострочений понад 90 днів, але не позначений у полі “дефолтний актив”);

4) перехресні перевірки на адекватність часовим обмеженням (наприклад, кредит, виданий у липні 2025 року, не може бути прострочений понад 90 днів у серпні 2025 року);

5) перевірку даних на відповідність даним статистичної звітності (зіставлення загальних обсягів кредитної заборгованості, її складових та кредитного ризику, наданих у реєстрі активів, з відповідними даними показників файлів статистичної звітності на звітну дату).

IV. Формування вибірки активів, щодо яких оцінюється кредитний ризик

14. Відбір активів банку, щодо яких оцінюється кредитний ризик, для перевірки має здійснюватися керівником робочої групи аудитора на підставі реєстру активів, а також інших даних, що містять дані про класифікацію активів банку.

15. Не включаються до вибірки активи банку, за якими розмір кредитного ризику, розрахований банком згідно з Положенням № 351 з урахуванням вимог Правил № 23, дорівнює або перевищує 95%.

16. Після здійснення відбору перелік відібраних активів має передаватися:

1) керівником робочої групи аудитора для перевірки виконавцям без інформації щодо класифікації активів банком з метою забезпечення незаангажованості оцінки якості активів;

2) банком на погодження до Національного банку з усією інформацією, що міститься в реєстрі активів, складеному відповідно до пункту 11 розділу III цього Технічного завдання. Перелік відібраних активів має бути підписаний керівником банку та керівником аудиторської фірми з використанням кваліфікованого електронного підпису, який має таку саму юридичну силу, як і власноручний підпис відповідно до Закону України “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”, і поданий банком в електронній формі із супровідним листом на адресу Департаменту інтегрованого нагляду за банками та Департаменту фінансової стабільності Національного банку засобами АРМ-НБУ-інформаційний (Задача Т) учаснику інформаційної мережі Національного банку ЗНС. Підписаний файл повинен мати розширення “p7s” та в перших трьох позиціях назви файла містити НКВ банку.

17. Аудиторська перевірка якості активів банку є дворівневою:

1) базова – формування та перевірка базової вибірки активів банку, включаючи кредити, надані ЮО та ФО, для визначення доцільності проведення поглибленої перевірки якості кредитного портфеля банку;

2) поглиблена – формування та перевірка поглибленої вибірки активів (кредитів).

До вибірки боржників / контрагентів – ЮО не включаються боржники / контрагенти, які є міжнародними платіжними системами; юридичними особами публічного права, а також юридичними особами приватного права, єдиним учасником яких є держава, та їх відокремленими підрозділами (за наявності), якщо такі особи надають фінансові послуги виключно в межах державних програм або програм органів місцевого самоврядування і такими програмами визначені окремі умови надання фінансових послуг; боржники / контрагенти щодо яких банки визначають клас 1 боржника та значення коефіцієнта PD, що дорівнює “0”, відповідно до пункту 41 розділу III Положення № 351.

18. Базова вибірка складається з вибірки активів боржників / контрагентів – ЮО та вибірки кредитів боржників – ФО.

До базової вибірки активів боржників / контрагентів – ЮО включаються:

1) 40 великих (найбільших) боржників / контрагентів – ЮО, якщо сукупний розмір EAD за кредитами та іншими активами (балансовими та позабалансовими, за винятком фінансових зобов'язань, щодо яких застосовується CCF або PD, що дорівнює нулю відповідно до Положення № 351) на одного такого суб'єкта становить не менше ніж 5% від РК банку. Якщо до вибірки за зазначеним критерієм потрапляє менше ніж 20 ЮО, до вибірки в порядку зменшення суми EAD додатково включаються наступні ЮО із сумою EAD, що перевищує або становить 10 млн грн [у цьому разі розмір вибірки не повинен перевищувати 20 ЮО разом із великими (найбільшими) боржниками / контрагентами];

2) інші боржники – ЮО з EAD за кредитами, за винятком великих боржників – ЮО, у такому порядку.

Мінімальний розмір вибірки інших боржників – ЮО розраховується як 140 мінус кількість великих боржників – ЮО, включених до вибірки згідно з підпунктом 1 пункту 18 розділу IV цього Технічного завдання.

Перевірці підлягають усі боржники – ЮО банку з урахуванням вимог пункту 15 розділу IV цього Технічного завдання, якщо загальна кількість боржників – ЮО банку є меншою, ніж 140.

З кожного сегмента боржників – ЮО випадково обирається кількість боржників, яка розраховується як частка кількості боржників кожного сегмента в загальній кількості боржників – ЮО всіх сегментів, помножена на мінімальний розмір вибірки інших боржників – ЮО та округлена до більшого цілого числа, що в сумі з великими боржниками – ЮО становитиме не менше ніж 140 боржників. Боржники, кредити яких включені до вибірки з різних сегментів, ураховуються як різні боржники для цілей розрахунку розміру вибірки.

Детальний опис підходу, що застосовувався для формування випадкової вибірки інших боржників – ЮО, подається у Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості банку.

Національний банк за результатами розгляду поданого банком переліку відібраних активів боржників / контрагентів – ЮО за потреби надає банку додатковий перелік активів боржників / контрагентів – ЮО, відібраних відповідно до підпункту 1 пункту 18 розділу IV цього Технічного завдання за даними статистичної звітності банку станом на 01 січня 2026 року, з метою доповнення поданого переліку відібраних активів та доформування базової вибірки активів боржників / контрагентів – ЮО.

19. До базової вибірки боржників – ФО включаються боржники в такому порядку.

Мінімальний розмір вибірки боржників – ФО 140 боржників.

Перевірці підлягають усі боржники – ФО банку з урахуванням вимог пункту 15 розділу IV цього Технічного завдання, якщо загальна кількість боржників – ФО банку є меншою, ніж 140.

Мінімальний розмір вибірки рівномірно розподіляється між сегментами інших боржників – ФО за переважним видом застави (нерухоме майно, транспортні засоби, інші види застави або застави немає) та округлюється до більшого цілого числа.

З кожного сегмента інших боржників – ФО з певним видом застави випадково обирається кількість боржників, яка розраховується як частка кількості боржників кожного сегмента в загальній кількості боржників – ФО з цим типом застави, помножена на мінімальний розмір вибірки боржників – ФО з цим типом застави та округлена до більшого цілого числа.

Якщо кількість кредитів у сегменті є меншою за визначений розмір вибірки для цього сегмента, то різниця між розміром вибірки та наявною кількістю кредитів у сегменті розподіляється рівномірно між іншими сегментами.

Розмір базової вибірки кредитів боржників – ФО має становити не менше ніж 140 боржників. Боржники, кредити яких включені до вибірки з різних сегментів, ураховуються як різні боржники для цілей розрахунку розміру вибірки. Приклад розрахунку розміру базової вибірки кредитів боржників – ФО наведено в додатку 2 до цього Технічного завдання.

Детальний опис підходу, що був застосований для формування випадкової вибірки інших боржників – ФО, подається у Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості банку.

20. Поглиблена перевірка в сегменті боржників / контрагентів – ЮО або боржників – ФО не проводиться, якщо під час перевірки якості активів із базової вибірки боржників / контрагентів – ЮО або базової вибірки боржників – ФО частка боржників / контрагентів банку з виявленими порушеннями у відповідному сегменті базової вибірки становить менше ніж 5% або якщо частка боржників / контрагентів банку з виявленими порушеннями у відповідному сегменті базової вибірки становить більше ніж 5% і водночас частка боржників / контрагентів банку з виявленими порушеннями, що призвели до коригування розміру кредитного ризику, становить менше ніж 3% від кількості боржників / контрагентів, відібраних до відповідного сегмента базової вибірки ЮО / ФО.

Поглиблена перевірка не проводиться, якщо базова вибірка боржників / контрагентів – ЮО або базова вибірка боржників – ФО включає всіх боржників відповідних сегментів.

21. Поглиблена перевірка проводиться в тому сегменті боржників / контрагентів – ЮО або боржників – ФО, у якому частка боржників / контрагентів банку з виявленими порушеннями дорівнює або перевищує 5% від кількості боржників / контрагентів, відібраних до базової вибірки ЮО / ФО, і водночас частка боржників / контрагентів банку з виявленими порушеннями, що призвели до коригування розміру кредитного ризику, становить щонайменше 3% від кількості боржників / контрагентів, відібраних до базової вибірки ЮО / ФО.

22. Поглиблена перевірка проводиться щодо кожного сегмента кредитів банку, крім найменших сегментів, для яких сукупна сума заборгованості за всіма кредитами цих сегментів (окремо в межах сегмента боржників / контрагентів – ЮО та/або боржників – ФО), зменшена на величину кредитного ризику, кумулятивно не перевищує 50% від суми РК.

Поглиблена перевірка здійснюється в такому порядку.

Випадково формується вибірка боржників з кожного сегмента (за винятком перевірених боржників, включених до базової вибірки) відповідно до таблиці 2 додатка 2 до цього Технічного завдання.

Якщо під час перевірки кредитів із сформованої вибірки частка боржників із виявленими порушеннями дорівнює або перевищує 10%, то вибірка збільшується до розміру, який визначається за таблицею 3 додатка 2 до цього Технічного завдання, та перевіряються кредити таких боржників (за винятком перевірених кредитів боржників із базової вибірки та вибірки, сформованої за таблицею 2 додатка 2 до цього Технічного завдання).

23. Для застосування пунктів 20–22 розділу IV цього Технічного завдання порушенням вважається будь-який випадок коригування аудитором будь-якого компонента (коефіцієнта) розрахунку розміру кредитного ризику відповідно до вимог, установлених Положенням № 351:

1) неправильне визначення виду економічної діяльності відповідно до Положення № 351;

2) неправильне визначення кількості днів прострочення погашення боргу за активом (ураховуючи кредити овердрафт / кредитні картки) відповідно до вимог пункту 36 розділу II Положення № 351;

3) неправильне визначення / не визначення ознаки, що свідчать про високий кредитний ризик боржника / контрагента відповідно до Положення № 351;

4) невизнання події дефолту або необґрунтоване припинення визнання дефолту боржника / контрагента відповідно до Положення № 351, включаючи порушення вимог Правил № 23;

5) неправильне визначення класу боржника / контрагента, включаючи наявність фактору його належності до групи під спільним контролем та/або до групи пов'язаних контрагентів відповідно до Положення № 351;

6) завищення на 10% та більше суми вартості застави, включеної до розрахунку розміру кредитного ризику, з урахуванням коригування на коефіцієнт ліквідності забезпечення, визначений у додатку 6 до Положення № 351, та вимог пунктів 120, 121 розділу X Положення № 351;

7) невідповідність значення PD методиці банку щодо визначення значень коефіцієнтів PD у межах установлених діапазонів значень згідно з вимогами Положення № 351;

8) некоректне застосування CCF для фінансових зобов'язань;

9) інших випадків коригування аудитором компонентів (коефіцієнтів) розрахунку розміру кредитного ризику.

24. Системним порушенням вважається порушення, визначене в пункті 23 розділу IV цього Технічного завдання, що має повторюваний характер, притаманне всім боржникам / контрагентам з однотипними характеристиками та має спільну причину виникнення.

25. Системне порушення виправляється банком у повному обсязі (за всіма активами) під час оцінки активів та відповідно результати виправлення банком системного порушення в повному обсязі відображаються аудитором у Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості банку та в інформації, що надається Національному банку згідно з підпунктом 2 пункту 16 розділу IV цього Технічного завдання. Виправлене системне порушення не враховується як порушення для цілей застосування пунктів 20–22 розділу IV цього Технічного завдання.

Системне порушення, що не було виправлене банком під час оцінки активів з об'єктивних причин, враховується як одне порушення для цілей застосування пунктів 20–22 розділу IV цього Технічного завдання. Детальна інформація про відповідні причини надається у Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості.

V. Оцінка активів

26. Оцінка активів, зазначених у пункті 4 розділу II цього Технічного завдання, проводиться з наданням відповідних коментарів та зазначенням здійснених коригувань.

27. Оцінка активів та визначення розміру кредитного ризику за ними здійснюється відповідно до вимог Положення № 351, вимог Правил № 23 із застосуванням професійного судження. У Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості банку має зазначатись інформація, яка є важливою для розуміння та об'єктивної оцінки Національним банком застосованого аудитором професійного судження.

28. За кредитами, що підлягають оцінці, мають переглядатися кредитні справи та робочі документи, методи оцінки кредитоспроможності (скорингу) боржників, бізнес-плани та грошові потоки боржників, а також (за наявності) будь-які рішення щодо оцінки кредитоспроможності (скорингу) боржників, які приймалися банком на підставі сформованого судження. Виявлені помилки в зазначених документах мають бути враховані банком.

29. Під час оцінки кредитів, що оцінюються банком на груповій основі, перевіряється дотримання банком вимог Положення № 351 з урахуванням вимог Правил № 23 стосовно:

- 1) об'єднання таких кредитів у групи з однорідними характеристиками кредитного ризику;
- 2) визначення кількості календарних днів прострочення боргу;

3) визначення рівня покриття боргу заставою.

30. Під час перевірки кредитів, що оцінюються банком за спрощеним підходом, перевіряється дотримання банком вимог Положення № 351 з урахуванням вимог Правил № 23 стосовно:

- 1) дотримання умов для застосування спрощеного підходу;
- 2) визначення кількості календарних днів прострочення боргу;
- 3) визначення рівня покриття боргу заставою.

31. Усі кредити боржника / контрагента, що оцінюються на індивідуальній основі (у тому числі ті, що не включені до вибірки), мають бути перекласифіковані до нижчого (гіршого) класу, за винятком випадків, визначених у пункті 27 розділу II Положення № 351 та Правилах № 23, якщо будь-який кредит такого боржника / контрагента, що оцінюється на індивідуальній основі, було перекласифіковано до нижчого (гіршого) класу. Така перекласифікація кредитів одного боржника враховується як одне порушення для цілей застосування пунктів 20–22 розділу IV цього Технічного завдання незалежно від кількості сегментів, що містять кредити цього боржника.

32. Під час оцінки якості кредитів, відібраних відповідно до пункту 4 розділу II цього Технічного завдання, здійснюється оцінювання достовірності оцінки та прийнятності забезпечення за цими кредитами в такому порядку.

Забезпечення, яке є предметом аудиторської перевірки в межах проведення щорічної перевірки фінансової звітності банку, перевіряється аудитором на відповідність його оцінки ринковій вартості.

Стосовно забезпечення, яке не є предметом аудиторської перевірки в межах проведення щорічної перевірки фінансової звітності банку, аудитором формується судження щодо прийнятності та обґрунтованості оцінки його вартості.

Відповідні коригування здійснюються, якщо отримана в результаті оцінки активів вартість застави за кредитами є нижчою, ніж вартість застави згідно з даними банку більше ніж на 10%.

Перевірка прийнятності забезпечення здійснюється з урахуванням судження банку згідно з пунктом 2³ Правил № 23 щодо відповідності стану майна критеріям та принципам прийнятності забезпечення, визначеним у Положенні № 351, сформованого на підставі всієї наявної інформації, включаючи публічну та/або отриману від боржника / заставодавця інформацію щодо майна, яке розташоване на території, зазначеній у Переліку, щодо якої у Переліку не визначена дата припинення можливості бойових дій / завершення бойових дій / завершення тимчасової окупації.

Під час перевірки якості кредитів боржників – ЮО та боржників – ФО, включених до вибірки згідно з розділом III цього Технічного завдання, вартість майна прирівнюється до нуля, якщо судження банку, сформоване згідно з пунктом 2³ Правил № 23 щодо майна, розташованого на території, зазначеній у Переліку, щодо якої в Переліку не визначена дата припинення можливості бойових дій / завершення бойових дій / завершення тимчасової окупації, не є достатньо обгрунтованим.

33. Оцінка якості активів здійснюється з урахуванням принципів оцінки кредитного ризику, визначених у пункті 13 розділу II Положення № 351, зокрема переваги сутності здійснюваних банком активних операцій над їх формою і своєчасності та повноти виявлення кредитного ризику.

Аудитор має перевірити, у тому числі дотримання банком вимог пункту 2⁹ Правил № 23.

34. Під час оцінки якості кредитів боржників – ФО, за якими заставою є інші види застави, крім нерухомого майна та транспортних засобів, або ж застави немає, відібраних відповідно до пункту 4 розділу II цього Технічного завдання, здійснюється перевірка коректності процедур визначення кількості календарних днів прострочення боргу з урахуванням вимог пункту 36 розділу II Положення № 351. Перевіряється врахування вимог пункту 36 розділу II Положення № 351 у методиках і процедурах, передбачених внутрішньобанківськими положеннями щодо визначення розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями, згідно з переліком, зазначеним у додатку 1 до Положення № 351.

35. Під час оцінки якості кредитів боржників – ЮО та ФО, відібраних відповідно до пункту 4 розділу II цього Технічного завдання, за якими відбулася подія реструктуризації боргу з 24 лютого 2022 року до 30 вересня 2025 року (включно) та не застосовуються ознаки дефолту відповідно до підпункту 3 пункту 2 Правил № 23, здійснюється оцінювання відповідності такої реструктуризації умовам, визначеним у підпункті 3 пункту 2 Правил № 23.

36. Рішення щодо проведення / не проведення поглибленої перевірки якості активів банку приймається керівником робочої групи аудитора згідно з пунктами 20–22 розділу IV цього Технічного завдання.

37. Детальний перелік здійснених аудитором коригувань за результатами оцінки активів банку включається до Звіту про результати першого етапу оцінки стійкості банку, який складається відповідно до вимог, зазначених у розділі VI цього Технічного завдання.

VI. Результати першого етапу оцінки стійкості банку

38. Мінімальні вимоги до Звіту про результати першого етапу оцінки стійкості банку та строки його подання до Національного банку визначаються в Положенні про здійснення оцінки стійкості банків і банківської системи України, затвердженому постановою Правління Національного банку України від 22 грудня 2017 року № 141 (зі змінами) (далі – Положення про оцінку стійкості банків), постанові Правління Національного банку України від 19 грудня 2025 року № 148 “Про особливості здійснення оцінки стійкості банків і банківської системи України у 2026 році” та додатку 3 до цього Технічного завдання.

39. За результатами оцінки активів банку здійснюються:

- 1) коригування кредитного ризику;
- 2) інші коригування (за потреби).

40. Банк відображає коригування, зазначені у Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості банку, у фінансовій та статистичній звітності не пізніше ніж на перше число місяця, наступного за місяцем, у якому банк подав Звіт про результати першого етапу оцінки стійкості банку до Національного банку.

Банк ураховує висновки аудитора за результатами оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення, якщо виявлені недоліки (наприклад, неправильний розрахунок величини кредитного ризику та/або непокритого кредитного ризику) залишаються актуальними для його діяльності у звітному періоді, у якому здійснюється така оцінка.

Банк, щодо якого за результатами оцінки якості активів та прийнятності забезпечення виявлені недоліки, до 01 серпня поточного року проводить перегляд оцінки розміру кредитного ризику за всіма кредитами згідно з вимогами Положення № 351 з урахуванням Правил № 23 і відображає результати такого перегляду в статистичній звітності.

Банк з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення до 01 серпня поточного року переглядає та за потреби доопрацьовує внутрішньобанківські положення, включаючи методики та процедури, вимоги щодо розроблення яких установлені в Положенні № 351 й Правилах № 23.

41. Національний банк здійснює перевірку дотримання банком / аудитором вимог цього Технічного завдання, Положення про оцінку стійкості банків, перевірку висновків аудитора, наведених у Звіті про результати першого етапу оцінки стійкості банку.

VII. Екстраполяція результатів оцінки якості кредитів

42. Національний банк з урахуванням результатів оцінки якості кредитів, відібраних відповідно до вимог підпункту 2 пункту 18 та пункту 19 розділу IV цього Технічного завдання, здійснює екстраполяцію результатів на всі кредити, включені до відповідних сегментів кредитів банку, за винятком кредитів, за якими розмір кредитного ризику за розрахунками банку дорівнює або перевищує 95%.

43. Екстраполяція результатів перевірки якості кредитів передбачає розрахунок величини кредитного ризику за кредитами, що не включені до вибірки.

Для екстраполяції відібрані кредити сегментуються за ознаками, наведеними в підпунктах 1, 3 і 4 пункту 12 розділу III цього Технічного завдання. Екстраполяція здійснюється в межах кожного сегмента. Екстраполяція не здійснюється, якщо до базової або поглибленої вибірки було відібрано всіх боржників сегмента.

Для екстраполяції розраховуються коефіцієнти міграції кредитів між працюючими та дефолтними кредитами, а також коефіцієнти PD та LGD за кредитами, що не включені до вибірки.

Коефіцієнти міграції кредитів між працюючими та дефолтними кредитами розраховуються як співвідношення обсягу працюючих / дефолтних кредитів у вибірці після перевірки їх якості та обсягу працюючих / дефолтних кредитів перед їх перевіркою.

Для розрахунку коефіцієнтів міграції урахується як міграція з працюючих кредитів у дефолтні, так і навпаки.

Коефіцієнт PD для працюючих кредитів, що не включені до вибірки, розраховується за формулою, наведеною у підпункті 1 пункту 6 додатка 2 до цього Технічного завдання. Коефіцієнт PD для дефолтних кредитів, що не включені до вибірки, становить 1.

Коефіцієнт LGD для кредитів, що не включені до вибірки, розраховується за формулою, наведеною у підпункті 3 пункту 6 додатка 2 до цього Технічного завдання, за працюючими і дефолтними кредитами окремо.

44. Величина кредитного ризику за кредитами, що не включені до вибірки, розраховується окремо за працюючими та дефолтними кредитами за наведеними в колонці 8 таблиці 4 додатка 2 до цього Технічного завдання формулами, де боржникам установлюються коефіцієнти PD працюючого / дефолтного портфеля, до якого вони мігрують. Коефіцієнти LGD зберігаються на рівні, що є характерним для працюючого / дефолтного портфеля, з якого вони мігрують.

Кредитний ризик за всім портфелем банку розраховується як сума кредитного ризику портфеля, що підлягав екстраполяції (за кредитами, що не

включені до вибірки), та кредитного ризику за кредитами, що включені до вибірки.

45. Екстраполяція не здійснюється, якщо:

1) керівником робочої групи аудитора прийнято рішення щодо непроведення поглибленої перевірки якості активів банку відповідно до пункту 36 розділу V цього Технічного завдання;

2) обсяг кредитного ризику, визначений з урахуванням поглибленої перевірки якості кредитів у відповідному сегменті ЮО та ФО з урахуванням сегментації за ознаками, наведеними в підпунктах 1, 3 і 4 пункту 12 розділу III цього Технічного завдання, є меншим або дорівнює обсягу кредитного ризику, розрахованому банком станом на звітну дату за кредитами відповідного сегмента, що включені до вибірки.

46. Національний банк за результатами першого етапу оцінки стійкості банку з урахуванням екстраполяції результатів перевірки якості кредитів згідно з розділом VII цього Технічного завдання здійснює перерахунок (коригування) величини кредитного ризику та НКР банку.

VIII. Розрахунок необхідних рівнів нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} за результатами двох (першого та другого) етапів оцінки стійкості банку

47. Національний банк за результатами першого етапу оцінки стійкості банку з урахуванням екстраполяції результатів оцінки якості кредитів та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійснює перерахунок (коригування) величини кредитного ризику та НКР банку.

48. Національний банк за результатами двох етапів (першого та другого) оцінки стійкості банку здійснює розрахунок розміру РК, K1 і OK1, значень нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} банку відповідно до вимог Положення № 196 та Інструкції № 368, розпорядчого акта Національного банку, що визначає методику розрахунку пруденційних нормативів, з урахуванням екстраполяції результатів першого етапу оцінки стійкості банку.

49. Національний банк за результатами оцінки стійкості банку, щодо якого Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням двох етапів, визначає необхідний рівень нормативу N_{PK} , необхідний рівень нормативу N_{K1} та необхідний рівень нормативу N_{OK1} як суму значення нормативу N_{PK} / нормативу N_{K1} / нормативу N_{OK1} , установленого в Інструкції № 368, та розміру відхилення.

Відхилення визначається як більше з різниці між значенням нормативу N_{PK} /нормативу N_{K1} /нормативу N_{OK1} , установленим в Інструкції № 368, та значенням нормативу N_{PK} /нормативу N_{K1} /нормативу N_{OK1} , розрахованим за результатами двох етапів (першого та другого) оцінки стійкості та нулем.

IX. Розрахунок необхідних рівнів нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями

50. Стрес-тестування банку здійснюється:

1) на підставі даних бухгалтерського обліку, статистичної звітності та інших даних банку станом на звітну дату, скоригованих з урахуванням результатів першого та другого етапів оцінки стійкості банку;

2) з використанням моделі стрес-тестування Національного банку шляхом аналізу впливу прогнозного погіршення кредитної якості активів та реалізації ринкового, процентного та іншого ризиків на фінансовий результат, зважені на ризик активи, РК, К1 і ОК1 банку протягом прогнозного періоду відповідно до базового та несприятливого макроекономічних сценаріїв.

51. Національний банк для проведення стрес-тестування надсилає банку запит про надання даних фінансової звітності та іншої інформації про господарську діяльність великих боржників / контрагентів – ЮО, наведених у підпункті 1 пункту 18 розділу IV цього Технічного завдання, із зазначенням формату, обсягів та строків надання такої інформації.

52. У межах стрес-тестування здійснюється прогноз показників фінансової звітності банку (балансу та звіту про фінансові результати) на три роки вперед після звітної дати, ґрунтуючись на припущенні про статичний баланс. Тобто припускається, що активи та зобов'язання банку, що погашаються протягом періоду прогнозування, заміщуються подібними за типом, якістю та строковістю фінансовими інструментами.

Зміни статей балансу банку в прогнозних періодах можливі виключно внаслідок однієї або кількох таких подій:

1) за активами – зміни обмінного курсу національної валюти, рівня знецінення активів (доформування і розформування резервів), переоцінки справедливої вартості цінних паперів;

2) за зобов'язаннями – зміни обмінного курсу національної валюти;

3) за акціонерним капіталом – отримання чистого прибутку / збитку в прогностичних періодах, що переходить у статті “нерозподілений прибуток (непокритий збиток)”.

53. Стрес-тестування передбачає аналіз великих боржників / контрагентів – ЮО банку на індивідуальній основі, ураховуючи їх профіль ризиків і характеристики забезпечення.

54. Оцінка кредитного ризику великих боржників / контрагентів – ЮО банку здійснюється з урахуванням прогностичних змін у балансі та звіті про фінансовий результат цих боржників / контрагентів. Розрахунок розміру кредитного ризику в прогностичних періодах здійснюється на підставі зміни класу боржника / контрагента та розрахунку відповідних прогностичних значень показників PD, LGD, EAD відповідно до вимог Положення № 351.

Усі інші кредити щодо боржників / контрагентів підлягають стрес-тестуванню на портфельній основі.

55. Розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} за результатами трьох етапів оцінки стійкості банку здійснюється на кінець кожного року прогностичного періоду окремо за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями.

56. Національний банк за результатами оцінки стійкості банку, щодо якого Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням трьох етапів, визначає необхідний рівень нормативу N_{PK} , необхідний рівень нормативу N_{K1} та необхідний рівень нормативу N_{OK1} відповідно до моделі стрес-тестування Національного банку окремо за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями на кінець кожного року прогностичного періоду.

Х. Результати оцінки стійкості банку

57. Результати оцінки стійкості банку, оцінка стійкості якого здійснювалась із застосуванням двох або трьох етапів, зазначаються у Звіті про результати оцінки стійкості банку, підготовленому з метою інформування Правління Національного банку та подальшого затвердження ним результатів оцінки стійкості банку.

58. Звіт про результати оцінки стійкості банку із застосуванням двох етапів повинен містити таку інформацію:

1) результати проведеної аудитором оцінки активів банку, включаючи інформацію про визначений розмір кредитного ризику, наявність / відсутність

потреби в коригуванні розміру кредитного ризику та/або вартості забезпечення / майна;

2) результати проведеної екстраполяції або інформацію про відсутність потреби в екстраполяції із зазначенням підстав;

3) результати здійсненого Національним банком коригування величини кредитного ризику, НКР, розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} ;

4) визначений необхідний рівень нормативу N_{PK} , необхідний рівень нормативу N_{K1} та необхідний рівень нормативу N_{OK1} , розраховані за результатами оцінки стійкості банку.

59. Звіт про результати оцінки стійкості банку із застосуванням трьох етапів додатково до інформації, зазначеної у пункті 58 розділу X цього Технічного завдання, включає:

1) розрахунок розміру РК, К1 і ОК1, значень нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} за результатами двох етапів (першого та другого) відповідно до вимог Положення № 196, Інструкції № 368, розпорядчого акта Національного банку, що визначає методику розрахунку пруденційних нормативів регулювання діяльності банків, та трьох етапів оцінки стійкості банку окремо за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями на кінець кожного року прогнозного періоду відповідно до вимог цього Технічного завдання;

2) визначення необхідного рівня нормативу N_{PK} , необхідного рівня нормативу N_{K1} та необхідного рівня нормативу N_{OK1} на звітну дату за результатами трьох етапів оцінки стійкості банку окремо за базовим та несприятливим макроекономічними сценаріями відповідно до вимог цього Технічного завдання для забезпечення дотримання банком нормативних значень нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} , установлених в Інструкції № 368, та граничних значень нормативів N_{PK} , N_{K1} та N_{OK1} , установлених Національним банком.

60. Звіт про результати оцінки стійкості банку має бути підписаний директорами департаментів інтегрованого нагляду за банками та фінансової стабільності або особами, які виконують їх обов'язки. До Звіту про результати оцінки стійкості банку додається презентація про результати оцінки стійкості банку. Зразок оформлення Звіту про результати оцінки стійкості банку наведено в додатку 4 до цього Технічного завдання.

Звіт складається в електронній або паперовій формі.

Звіт складається в паперовій формі у двох примірниках у разі неможливості його складання в електронній формі.

Звіт є інформацією з обмеженим доступом і власністю Національного банку та не підлягає розголошенню. Розкриття інформації, що міститься у Звіті, здійснюється в порядку, визначеному Законом України “Про банки і банківську діяльність”.

61. Розгляд та затвердження результатів оцінки стійкості банків здійснюються:

1) Правлінням Національного банку за пропозицією Комітету з питань нагляду:

для банків, щодо яких Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням двох етапів та за результатами якої визначено потребу в складанні / оновленні банком програми капіталізації / реструктуризації;

для банків, щодо яких Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням трьох етапів;

2) Комітетом з питань нагляду – для банків, щодо яких Національний банк прийняв рішення про проведення оцінки стійкості із застосуванням двох етапів та за результатами якої банки не потребують складання / оновлення програми капіталізації / реструктуризації.